

TILSKIPUN RÁÐSINS 97/11/EB

frá 3. mars 1997

um breytingu á tilskipun 85/337/EBE um mat á áhrifum sem tilteknar framkvæmdir á vegum hins opinbera eða einkaaðila kunna að hafa á umhverfið(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmiðið með tilskipun ráðsins 85/337/EBE frá 27. júní 1985 um mat á áhrifum sem tilteknar framkvæmdir á vegum hins opinbera eða einkaaðila kunna að hafa á umhverfið ⁽⁵⁾ er að lögbær yfirvöld fái nauðsynlegar upplýsingar til að geta tekið ákvörðun um tiltekið verkefni með fullri vitneskju um hvaða líkur eru á því að verkefnið hafi veruleg áhrif á umhverfið. Málsmeðferðin við umhverfismat er grundvallaratriði umhverfismálastefnunnar eins og hún er skilgreind í 130. gr. r í sáttmálanum og í fimmtu stefnu- og framkvæmdaáætlun bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun.
- 2) Samkvæmt 2. mgr. 130. gr. r í sáttmálanum er stefna bandalagsins í umhverfismálum grundvölluð á varúðarreglunni og þeim meginreglum að girt skuli fyrir umhverfisspjöll, áhersla lögð á úrbætur þar sem tjón á upphaf sitt og bótaskylda lögð á þann sem mengun veldur.
- 3) Samhæfa ber meginreglur um mat á umhverfisáhrifum og geta aðildarríkin sett strangari reglur til verndar umhverfinu.

4) Reynslan af mati á umhverfisáhrifum, samkvæmt skýrslu um framkvæmd tilskipunar 85/337/EBE sem framkvæmdastjórnin samþykkti 2. apríl 1993, sýnir að nauðsynlegt er að setja nánari ákvæði til að skýra, auka við og bæta reglur um málsmeðferð við umhverfismat til þess að tryggja að tilskipuninni verði beitt með æ samhæfðari og skilvirkari hætti.

5) Gera ber kröfu um að framkvæmdir, sem krafist er mats á, séu einnig háðar leyfi til framkvæmda. Rétt er að matið fari fram áður en slíkt leyfi er veitt.

6) Bæta þarf við skrána yfir framkvæmdir sem hafa veruleg áhrif á umhverfið og því er rétt að sú meginregla gildi að fram fari kerfisbundið mat á þeim.

7) Vera kann að í sumum tilvikum hafi annars konar framkvæmdir ekki veruleg áhrif á umhverfið. Slíkar framkvæmdir skulu metnar þegar aðildarríkin telja að þær séu líklegar til að hafa veruleg áhrif á umhverfið.

8) Aðildarríkin geta sett mörk eða viðmiðanir til þess að ákvarða hvaða framkvæmdir af þessu tagi skuli háðar umhverfismati á grundvelli þess hve mikil áhrif þær hafa á umhverfið. Ekki ber að krefjast þess að aðildarríkin taki til athugunar einstakar framkvæmdir sem eru undir þeim mörkum eða viðmiðunum.

9) Við setningu slíkra marka eða viðmiðana eða við athugun á einstökum framkvæmdum, í þeim tilgangi að ákvarða hvaða framkvæmdir skuli háðar umhverfismati á grundvelli þess hve mikil áhrif þær hafa á umhverfið, ber aðildarríkjnum að taka tillit til viðeigandi valviðmiðana í þessari tilskipun. Í samræmi við dreifræðisregluna eru aðildarríkin sjálf best til þess fallin að beita þessum viðmiðunum í einstökum tilvikum.

10) Þótt til séu staðarviðmiðanir í tengslum við sérstök verndarsvæði, sem aðildarríkin hafa tilnefnt samkvæmt tilskipun ráðsins 79/409/EBE frá 2. apríl 1979 um verndun villtra fugla ⁽⁶⁾ og tilskipun ráðsins 92/43/EBE frá 21. maí 1992 um verndun náttúrulegra heimkynna og villtra dýra og plantna ⁽⁷⁾, þarf það ekki endilega að fela í sér að

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 73, 14.3.1997, bls. 5, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/1999 frá 26. febrúar 1999 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 130, 12. 5. 1994, bls. 8 og Stjtið. EB nr. C 81, 19. 3. 1996, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 393, 31. 12. 1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 210, 14. 8. 1995, bls. 78.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. október 1995 (Stjtið. EB nr. C 287, 30. 10. 1995, bls. 101), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 248, 26. 8. 1996, bls. 75) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. nóvember 1996 (Stjtið. EB nr. C 362, 2. 12. 1996, bls. 103).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 175, 5. 7. 1985, bls. 40. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 103, 25. 4. 1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. L 206, 22. 7. 1992, bls. 7.

framkvæmdir á þessum svæðum séu sjálfkrafa háðar umhverfismati samkvæmt þessari tilskipun.

- 11) Rétt er að koma á málsmeðferð sem geri framkvæmdaraðilanum kleift að fá umsögn lögbærra yfirvalda um það hvert skuli vera inntak og umfang þeirra upplýsinga sem taka á saman og leggja fram við umhverfismat. Aðildarríkin geta innan ramma þessara málsmeðferðar meðal annars farið fram á að framkvæmdaraðilinn leggi fram aðrar tillögur vegna framkvæmdanna sem hann hyggst sækja um leyfi fyrir.
- 12) Æskilegt er að herða ákvæði um mat á umhverfisáhrifum yfir landamæri til að taka mið af þróuninni á alþjóðavettvangi.
- 13) Bandalagið undirritaði samning um mat á umhverfisáhrifum yfir landamæri hinn 25. febrúar 1991.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 85/337/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að áður en leyfi er veitt sé þess krafist að framkvæmdir, sem geta haft í för með sér veruleg áhrif á umhverfið, meðal annars vegna eðlis þeirra, umfangs eða staðsetningar, séu háðar kröfum um leyfi til framkvæmda og mati á áhrifum þeirra. Þessar framkvæmdir eru skilgreindar í 4. gr.“

2. Eftirfarandi málsgrein bætist við 2. gr.:

„2.a Aðildarríkin geta kveðið á um eina sameiginlega málsmeðferð til þess að uppfylla kröfur þessarar tilskipunar og kröfur tilskipunar ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun⁽¹⁾.“

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 257, 10. 10. 1996, bls. 26.“

3. Fyrsti undirliður 3. mgr. 2. gr. verði svohljóðandi:

„3. Með fyrirvara um ákvæði 7. gr. geta aðildarríkin í undantekningartilvikum heimilað að tiltekna framkvæmdir séu með öllu eða hluta undanþegnar ákvæðum þessarar tilskipunar.“

4. Ákvæði c-liðar 3. mgr. 2. gr. hljóði svo: „c) að gera framkvæmdastjórninni grein fyrir því, áður en leyfið er veitt, á hvaða forsendum undanþágan er veitt og eftir atvikum

láta fylgja þær upplýsingar sem ríkisborgarar þeirra hafa aðgang að.“

5. Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

Í mati á umhverfisáhrifum skal í hverju einstöku tilviki tilgreina, lýsa og meta á viðhlitandi hátt, í samræmi við 4. til 11. gr., bæði bein og óbein áhrif framkvæmda á eftirfarandi þætti:

- menn, dýr og plöntur,
- jarðveg, vatn, loft, loftslag og landslag,
- efnisleg verðmæti og menningararfleifð,
- samspil þeirra þátta sem taldir eru upp í fyrsta, öðrum og þriðja undirlið.“

6. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði 3. mgr. 2. gr. skulu framkvæmdir, sem taldar eru upp í I. viðauka, vera háðar mati í samræmi við 5. til 10. gr.

2. Með fyrirvara um ákvæði 3. mgr. 2. gr. skulu aðildarríkin, þegar um ræðir framkvæmdir sem eru taldar upp í II. viðauka, ákveða:

- a) með því að skoða hvert tilvik um sig,

eða

- b) taka mið af þeim mörkum eða viðmiðunum sem aðildarríkið hefur sett

hvert framkvæmd skuli háð mati í samræmi við 5. til 10. gr.

Aðildarríkin geta ákveðið að beita báðum aðferðunum sem um getur í a- og b-lið.

3. Þegar einstök tilvik eru skoðuð eða mörk eða viðmiðanir ákveðin vegna 2. mgr. ber að taka tillit til viðeigandi valviðmiðana í III. viðauka.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að almenningur hafi aðgang að upplýsingum um ákvörðun lögbærra yfirvalda samkvæmt 2. mgr.“

7. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:

„5. gr:

1. Þegar um er að ræða framkvæmdir, sem samkvæmt 4. gr. fást aðeins samþykktar að undangengnu mati á umhverfisáhrifum samkvæmt 5. til 10. gr., skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framkvæmdaraðilinn leggi fram á viðhlítandi hátt þær upplýsingar sem tilgreindar eru í IV. viðauka að því marki sem:

- aðildarríkin telja að upplýsingarnar eigi sérstaklega við þegar leyfismæðferðin er komin á tiltekið stig og gildi einkum um einstök atriði í sérstakri framkvæmd eða sérstökum tegundum framkvæmda og um þá umhverfisþætti sem líklegt er að verði fyrir áhrifum;
- aðildarríkin telja sanngjarnt að gera þá kröfu til framkvæmdaraðilans að hann taki saman umræddar upplýsingar meðal annars í ljósi nútímaþekkingar og nýjustu matsaðferða.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja, fari framkvæmdaraðilinn fram á það áður en hann leggur fram umsókn um leyfi til framkvæmda, að lögbært yfirvald segi til um hvaða upplýsingar framkvæmdaraðilinn skuli veita í samræmi við 1. mgr. Lögbæra yfirvaldið skal hafa samráð við framkvæmdaraðilann og yfirvöldin, sem um getur í 1. mgr. 6. gr., áður en það gefur umsögnina. Enda þótt yfirvaldið hafi gefið umsögn samkvæmt þessari málsgrein getur það eigi að síður krafist þess að framkvæmdaraðilinn veiti nánari upplýsingar síðar.

Aðildarríkin geta krafist þess að lögbær yfirvöld veiti slíka umsögn, hvort sem framkvæmdaraðilinn fer fram á það eður ei.

3. Í upplýsingum þeim, sem framkvæmdaraðila er skylt að leggja fram samkvæmt 1. mgr., komi fram að minnsta kosti eftirfarandi atriði:

- lýsing á framkvæmdinni ásamt upplýsingum um stað, hönnun og umfang framkvæmdanna,
- lýsing á fyrirhuguðum ráðstöfunum til að koma í veg fyrir, draga úr og, ef hægt er, ráða bót á verulegum skaðlegum áhrifum,
- öll gögn sem nauðsynleg eru til þess að greina og meta helstu áhrif sem framkvæmdirnar eru líklegar til að hafa á umhverfið,
- yfirlit yfir aðra kosti sem framkvæmdaraðilinn hefur kannað ásamt helstu forsendum fyrir vali hans, að teknu tilliti til umhverfisáhrifa,

— almenn samantekt um upplýsingarnar í undirliðunum hér að framan.

4. Ef þörf krefur skulu aðildarríkin sjá til þess að yfirvöld, sem kunna að búa yfir upplýsingum er varða málið sérstaklega, einkum með tilliti til 3. gr., láti þær framkvæmdaraðilanum í té.“

8. Í stað 1. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að yfirvöld, sem líklegt er að framkvæmdirnar verði sökum þess að umhverfismál heyrna að einhverju leyti undir þau, fái tækifæri til að láta í ljós álit á þeim upplýsingum sem framkvæmdaraðili leggur fram og á umsókn hans um leyfi til framkvæmda. Í þessu skyni tilnefna aðildarríkin yfirvöld sem séu ráðgefandi um þessi mál, hvort heldur er almennt eða í hverju tilviki fyrir sig. Upplýsingar, sem teknar eru saman samkvæmt 5. gr., skulu sendar þessum yfirvöldum. Aðildarríkin mæla ítarlega fyrir um framkvæmd ráðgjafarinnar.“

Í stað 2. mgr. 6. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að umsóknir um leyfi til framkvæmda og allar upplýsingar, sem teknar eru saman samkvæmt 5. gr., verði aðgengilegar almenningi innan hæfilegs frests til þess að þeir, sem málið varðar, eigi þess kost að tjá sig um það áður en leyfi til framkvæmda er veitt.“

9. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr:

1. Þegar aðildarríki er kunnugt um að framkvæmdir muni líklega hafa veruleg áhrif á umhverfi annars aðildarríkis eða ef aðildarríki, sem telur líklegt að umhverfi þess verði fyrir verulegum áhrifum, æskir þess ber aðildarríkinu, þar sem framkvæmdirnar eiga að fara fram, að senda hinu aðildarríkinu meðal annars eftirfarandi upplýsingar svo fljótt sem auðið er og eigi síðar en um leið og almenningur heima fyrir fær þær:

- a) lýsingu á framkvæmdunum ásamt öllum fánlegum upplýsingum um hugsanleg áhrif þeirra yfir landamæri;
- b) upplýsingar um eðli hugsanlegrar ákvörðunar,

og skal það gefa hinu aðildarríkinu hæfilegan frest til að tilkynna hvort það vilji taka þátt í málsmeðferðinni við mat á umhverfisáhrifum og má láta upplýsingarnar, sem um getur í 2. mgr., fylgja.

2. Ef aðildarríki, sem fær upplýsingar samkvæmt 1. mgr., tilkynnir að það hafi hug á að taka þátt í málsmeðferðinni

við mat á umhverfisáhrifum skal aðildarríkið, þar sem framkvæmdirnar eru fyrirhugaðar, senda aðildarríkinu sem framkvæmdirnar kunna að hafa áhrif á, hafi það ekki þegar verið gert, upplýsingarnar sem teknar hafa verið saman samkvæmt 5. gr. og allar upplýsingar sem varða umrædda málsmeðferð, að meðtalinni umsókninni um leyfi til framkvæmda.

3. Að því marki sem málið varðar einstök aðildarríki skulu þau einnig:

- a) sjá til þess að upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., séu, innan hæfilegs frests, tiltækar yfirvöldunum sem tilgreind eru í 1. mgr. 6. gr. og almenningi sem málið varðar á yferráðasvæði aðildarríkisins sem líklegt er að verði fyrir verulegum áhrifum; og
- b) tryggja að yfirvöld og almenningur, sem málið varðar, eigi þess kost, áður en leyfi til framkvæmdanna er veitt, að láta í ljós skoðanir sínar á veittum upplýsingum innan hæfilegs frests við lögbært yfirvald aðildarríkisins þar sem framkvæmdirnar eiga að fara fram.

4. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu hefja viðræður, meðal annars um hugsanleg áhrif framkvæmdanna yfir landamæri og þær ráðstafanir sem fyrirhugaðar eru til að draga úr eða koma í veg fyrir slík áhrif, og skulu þau koma sér saman um hæfilegan frest til þeirra viðræðna.

5. Hlutaðeigandi aðildarríki geta ákveðið nánar hvernig framkvæmd ákvæða þessarar greinar skuli hagað.“

10. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr:

Í tengslum við leyfismeðferðina ber að taka mið af niðurstöðum samráðs og þeim upplýsingum sem teknar hafa verið saman samkvæmt 5., 6. og 7. gr.“

11. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr:

1. Þegar ákveðið hefur verið að veita leyfi til framkvæmda eða sýna um það skal lögbært yfirvald eða yfirvöld tilkynna almenningi um það í samræmi við viðeigandi málsmeðferð og birta eftirfarandi upplýsingar opinberlega:

— inntak ákvörðunarinnar og hvaða skilyrðum hún er háð,

— helstu ástæður og athuganir sem ákvörðunin byggist á,

— ef þörf krefur, lýsingu á helstu ráðstöfunum til þess að komast hjá, draga úr og, eftir því sem unnt er, bæta upp helstu skaðlegu áhrifin.

2. Lögbært yfirvald eða yfirvöld skulu senda aðildarríki, sem það hefur haft samráð við samkvæmt 7. gr., upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr.“

12. Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„ 10. gr:

Ákvæði tilskipunar þessarar skulu ekki hafa áhrif á skyldur lögbærra yfirvalda til að virða þær takmarkanir sem landslög og önnur stjórnsýslufyrirmæli, svo og viðteknar lagavenjur, setja um iðnaðar- og viðskiptaleynd, þar með talinn hugverkarétt, eða til að tryggja almannahæill.

Þar sem 7. gr. á við skulu upplýsingar, sem eru sendar frá einu aðildarríki til annars, vera háðar þeim takmörkunum sem gilda í aðildarríkinu þar sem framkvæmdirnar eru fyrirhugaðar.“

13. Í stað 2. mgr. 11. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu einkum gera framkvæmdastjórninni grein fyrir þeim viðmiðunum og/eða mörkum sem miðað er við þegar framkvæmdir eru valdar samkvæmt 2. mgr. 4. gr.“

14. Ákvæði 13. gr. falli brott.

15. Í stað I., II. og III. viðauka komi I., II., III. og IV. viðauki í viðauka við þessa tilskipun.

2. gr:

Fimm árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um beitingu tilskipunar 85/337/EEB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, og reynsluna af henni. Skýrslan skal byggð á upplýsingaskiptunum sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 11. gr.

Á grundvelli þeirrar skýrslu skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, leggja fyrir ráðið viðbótartillögur til þess að tryggja frekari samræmingu í beitingu þessarar tilskipunar.

3. gr:

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 14. mars 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Eflögð er fram umsókn um leyfi til framkvæmda hjá lögbæru yfirvaldi áður en liðinn er fresturinn, sem kveðið er á um í 1. mgr., gilda fyrri ákvæði tilskipunar 85/337/EBE áfram.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. mars 1997.

Fyrir hönd ráðsins,

M. DE BOER

forseti.

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

FRAMKVÆMDIR SEM FALLA UNDIR 1. MGR. 4. GR.

1. Oliuhreinsunarstöðvar (þó ekki fyrirtæki sem framleiða eingöngu smuroliur úr hráolíu) og mannvirki fyrir kolagösun og þéttingu úr minnst 500 tonnum af kolum eða jarðbiksleir á dag.
2. — Varmaorkuver og önnur brennsluver með minnst 300 megavatta hitaafköst, og
— kjarnorkuver og aðrir kjarnakljúfar, einnig þegar slík orkuver eða kjarnakljúfar (*) eru rifnir niður eða teknir úr notkun (nema rannsóknarstöðvar með yfir 1 kilóvatt heildarhitaafköst þar sem fram fer framleiðsla og umbreyting á kjarnakleyfum efnnum og tímgunarefnum).
3. a) Stöðvar þar sem geisluð kjarnakleyf efni eru endurunnin.
b) Stöðvar:
 - til framleiðslu eða auðgunar kjarnakleyfra efna,
 - til vinnslu geislaðra kjarnakleyfra efna eða mjög geislavirks úrgangs,
 - til endanlegrar förgunar á geisluðum kjarnakleyfum efnnum,
 - eingöngu til endanlegrar förgunar á geislavirkum úrgangi
 - eingöngu til geymslu (til meira en 10 ára) á geisluðum kjarnakleyfum efnnum eða geislavirkum úrgangi annars staðar en á framleiðslustað.
4. — Verksmiðjur með blandaða framleiðslu þar sem fram fer frumbræðsla á steypujárni og stáli.
— Stöðvar þar sem framleiðsla hrámálm, sem inniheldur ekki járn, úr grýti, kirmi eða afleiddu hráefni, fer fram með málmvinnslu aðferðum, efnafræðilegum aðferðum eða rafgreiningaraðferðum.
5. Mannvirki fyrir asbestnám og vinnslu og úrvinnslu á asbesti og vörum sem innihalda asbest: fyrir vörur úr asbestsementi, með ársframleiðslu sem er yfir 20 000 tonn af fullunnum vörum, fyrir núningsþolin efni, með ársframleiðslu sem er yfir 50 tonn af fullunnum vörum, og fyrir aðra notkun asbests, ef notkun er meiri en sem nemur 200 tonnum á ári.
6. Efnaverksmiðjur með blandaða framleiðslu, þ.e. stöðvar sem gerðar eru til umfangsmikillar iðnaðarframleiðslu með efnaumbreytingu, eru samliggjandi og hafa sameiginlega starfsemi og framleiða:
 - i) lífrænt hráefni,
 - ii) ólífrænt hráefni,
 - iii) áburð sem inniheldur fosfór, köfnunarefni eða kalíum (einnig áburðarblöndur),
 - iv) grunnvörur fyrir plöntuvarnarefni og lífeyða,
 - v) grunnlyfjavörur með efnafræðilegum og líffræðilegum aðferðum,
 - vi) sprengiefni.
7. a) Lagning járnbrauta yfir langar vegalengdir, svo og flugvalla (1) með 2 100 m langa meginflugbraut eða lengri.
b) Lagning vega og hraðbrauta (2).
c) Lagning nýrra vega með fjórum akreinum eða fleiri eða lagfæring á veglínu og/eða breikkun vegar með tveimur akreinum eða færri til þess að fjölga akreinum í minnst fjórar ef nýi vegurinn eða lagfærð veglína og/eða breikkun er á 10 km löngum samfelldum kafla.

(*) Kjarnorkuver og aðrir kjarnakljúfar teljast ekki lengur til slíkra stöðva þegar öll kjarnakleyf efni og önnur geislaönguð efni hafa verið endanlega fjarlægð af staðnum.

(1) Í þessari tilskipun merkir „flugvöllur“ flugvelli samkvæmt skilgreiningunni í Chicago-samþykktinni frá 1944 um stofnun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (14. viðauki).

(2) Í þessari tilskipun merkir „hraðbraut“ hraðbraut samkvæmt skilgreiningunni í Evrópusamningnum um aðalumferðaræðar milli landa frá 15. nóvember 1975.

8. a) Skipgengar vatnaleiðir og innhafnir sem skip stærri en 1 350 tonn komast um.
- b) Viðskiptahafnir, bryggjur til útskipunar og uppskipunar tengdar landi og ytri hafnir (að frátöldum ferjubryggjum) sem skip stærri en 1 350 tonn geta lagst að.
9. Förgunarstöðvar þar sem hættulegur úrgangur er brenndur, efnameðhöndlaður samkvæmt skilgreiningu í lið D9 í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE⁽¹⁾, eða urðaður (þ.e. úrgangur sem tilskipun 91/689/EBE⁽²⁾ gildir um).
10. Förgunarstöðvar þar sem hættulaus úrgangur er brenndur eða efnameðhöndlaður samkvæmt skilgreiningu í lið D9 í II. viðauka A við tilskipun 75/442/EBE, og afkastageta er yfir 100 tonn á dag.
11. Kerfi til að vinna grunnvatn eða veita því á svæði ef árlegt magn vatns, sem unnið er eða veitt á, er 10 milljónir rúmmetra eða meira.
12. a) Mannvirki til að flytja vatnslindir milli vatnasvæða á ef flutningurinn miðar að því að koma í veg fyrir vatnsskort og magn vatnsins, sem er flutt, er yfir 100 milljónir rúmmetra á ári.
- b) Í öllum öðrum tilvikum, mannvirki til að flytja vatnslindir milli vatnasvæða á ef meðalstreymi um svæðið, sem safnað er af, er yfir 2 000 milljónir rúmmetra á ári og magnið, sem er flutt, er yfir 5% af því streymi.
- Í báðum tilvikum er flutningur á drykkjarvatni í leiðslum undanskilinn.
13. Skólphreinsistöðvar með afkastagetu sem svarar til þarfa 150 000 íbúa samkvæmt skilgreiningu í 6. lið 2. gr. tilskipunar 91/271/EBE⁽³⁾.
14. Vinnsla í viðskiptaskyni á meira en 500 tonnum á dag af jarðolíu og meira en 500 000 rúmmetrum af jarðgasi á dag.
15. Gerð stiflna og annarra mannvirkja til að henna vatn eða geyma það til langs tíma ef vatnsmagnið, sem hamið er eða geymt, er meira en 10 milljónir rúmmetra.
16. Leiðslur, sem eru meira en 800 mm í þvermál og meira en 40 km langar, til flutnings á gasi, olíu eða efnunum.
17. Stöðvar þar sem fram fer þauleldi alifugla eða svína með meira en:
- a) 85 000 stæði fyrir kjúklinga, 60 000 stæði fyrir hænur;
- b) 3 000 stæði fyrir alisvín (yfir 30 kg); eða
- c) 900 stæði fyrir gyltur.
18. Verksmiðjur
- a) sem framleiða pappírseig úr timbri eða svipuðum trefjaefnum;
- b) sem framleiða pappír og pappa og geta framleitt meira en 200 tonn á dag.
19. Grjótnámur og opnar námur sem ná yfir meira en 25 hektara ofanjarðar eða mótekja sem nær yfir meira en 150 hektara.

(1) Stjtið. EB nr. L 194, 25. 7. 1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun ráðsins 94/3/EB (Stjtið. EB nr. L 5, 7. 1. 1994, bls. 15).

(2) Stjtið. EB nr L 377, 31. 12. 1991, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjtið. EB nr. L 168, 2. 7. 1994, bls. 28).

(3) Stjtið. EB nr. L 135, 30. 5. 1991, bls. 40. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

20. Lagning loftlína sem eru gerðar til flutnings á raforku með að minnsta kosti 220 kV spennu og eru lengri en 15 km.
 21. Geymslustöðvar fyrir jarðolíu, efni unnin úr jarðolíu eða efnavörur, með 200 000 tonna geymslugetu eða meira.
-

II. VIÐAUKI

FRAMKVÆMDIR SEM FALLA UNDIR 2. MGR. 4. GR.

1. Landbúnaður, skógrækt og fiskeldi

- a) Framkvæmdir til endurskipulagningar á landareignum í dreifbýli.
- b) Framkvæmdir til að leggja óræktað land eða litt snert svæði undir þaulnýtt landbúnað.
- c) Vatnsstjórnunarframkvæmdir vegna landbúnaðar, þar með taldar áveitu- og framræsluframkvæmdir.
- d) Skógrækt og skógarruðningur til að breyta nýtingu lands.
- e) Stöðvar þar sem fram fer þauleldi búfjár (framkvæmdir sem eru ekki í I. viðauka).
- f) Þauleldi á fiski.
- g) Endurheimt lands frá hafi.

2. Námuíðnaður

- a) Grjótnámur, opnar námur og mótekja (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- b) Neðanjarðarnámur.
- c) Steinefnanám af hafsvæði- eða árbotni.
- d) Djúpbörðun, einkum:
 - borun eftir jarðhita,
 - borun fyrir geymslu kjarnorkuúrgangs,
 - borun eftir vatni,að frátalinni borun til að kanna stöðugleika jarðvegs.
- e) Iðjuver ofanjarðar til að nema kol, jarðolíu, jarðgas og málmgrýti, svo og jarðbikslur.

3. Orkuíðnaður

- a) Iðjuver til framleiðslu á rafmagni, gufu og heitu vatni (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- b) Iðnaðarmannvirki til að flytja gas, gufu eða heitt vatn; flutningur á raforku með loftlínunum (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- c) Geymsla jarðgass ofanjarðar.
- d) Neðanjarðargeymsla á eldfimu gasi.
- e) Geymsla jarðefnaeldsneytis ofanjarðar.
- f) Gerð tafna úr kolum og brúnkolum.
- g) Stöðvar til vinnslu og geymslu á geislavirkum úrgangi (nema það sem fram kemur í I. viðauka).
- h) Vatnsaflsstöðvar.
- i) Stöðvar sem nýta vindafl til raforkuframleiðslu (vindbú).

4. Framleiðsla og vinnsla málma

- a) Stöðvar til framleiðslu á steypujárni og stáli (fyrsta og önnur bræðsla) ásamt samfelldri steypingu.
- b) Stöðvar til vinnslu á járnkenndum málmunum:
 - i) heitvölsunarstöðvar,
 - ii) smiðjur með hömrum,
 - iii) varnarhúðun með bræddum málmunum.
- c) Málmsteypusmiðjur fyrir járnkennda málma.
- d) Stöðvar til bræðslu, einnig málmblendis, á járnlausum málmunum öðrum en góðmálmunum, einnig endurnýttum vörum (hreinun, steypa í steypusmiðjum o.s.frv).
- e) Stöðvar til vinnslu málma og plastefna ofanjarðar með rafgreiningar- eða efnaaðferð.
- f) Framleiðsla og samsetning vélknúinna ökutækja og framleiðsla á hreyflum í slík ökutæki.
- g) Skipasmiðastöðvar.
- h) Stöðvar til smíða og viðgerða á loftförum.

- i) Framleiðsla á járnbrautarbúnaði.
- j) Málmátun með sprengiefnum.
- k) Stöðvar til að brenna og glæða málmgrýti.

5. **Steinefnaíðnaður**

- a) Koxofnar (þurreiming kola).
- b) Sementsverksmiðjur.
- c) Stöðvar til framleiðslu á asbesti og asbestvörum (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- d) Stöðvar til framleiðslu á gleri og trefjagleri.
- e) Stöðvar til að bræða steinefni og framleiða steinefnatrefjar.
- f) Framleiðsla á leirvörum með brenslu, einkum þakflísum, múrsteinum, eldföstum múrsteinum, flísum, leirmunum eða postulíni.

6. **Efnaíðnaður (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka)**

- a) Meðferð á hálfunnum vörum og framleiðsla kemiskra efna.
- b) Framleiðsla á varnarefnum og lyfjum, málningu og lakki, gúmmilíki og peroxíðum.
- c) Geymslustöðvar fyrir jarðolíu, efni unnin úr jarðolíu og önnur kemisk efni.

7. **Matvælaíðnaður**

- a) Vinnsla á olíu og fitu úr jurtum og dýrum.
- b) Þökkun og niðursuða á jurta- og dýraafurðum.
- c) Framleiðsla á mjólkurvörum.
- d) Öl- og maltgerð.
- e) Framleiðsla á sætindum og sírópi.
- f) Sláturhús.
- g) Stöðvar til sterkjuframleiðslu.
- h) Fiskimjöls- og lýsisverksmiðjur.
- i) Sykurverksmiðjur.

8. **Textíl-, leður-, timbur- og pappírsíðnaður**

- a) Iðnver til framleiðslu á pappír og pappa (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- b) Stöðvar þar sem fram fer formeðferð (t.d. þvottur, bleiking, mersivinnsla) eða litun trefja eða textílefna.
- c) Stöðvar þar sem fram fer sýtun á húðum og skinum.
- d) Stöðvar þar sem fram fer vinnsla og framleiðsla á beðmi.

9. **Gúmmííðnaður**

Framleiðsla og meðferð á vörum úr gúmmilíki.

10. **Grunnvirkjaf framkvæmdir**

- a) Framkvæmdir á iðnaðarhúsnæði.
- b) Byggingarframkvæmdir í þéttbýli, að meðtalinni byggingu verslunarmiðstöðva og bilageymslna.
- c) Lagning járnbrauta og bygging aðstöðu fyrir samþætta flutninga og bygging samþættra samgöngumiðstöðva (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- d) Bygging flugvalla (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- e) Vegagerð, bygging hafna og hafnarmannvirkja, einnig fiskihafna (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- f) Byggingarframkvæmdir við skipgengar vatnaleiðir, sem ekki eru í I. viðauka, gerð skipaskurða og fráveituskurða.
- g) Stíflur og önnur mannvirki til að hemja eða geyma vatn til langs tíma (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).

- h) Sporvagnar, lestir í lofti og neðanjarðar, svifbrautir og ámóta brautir af sérstakri gerð sem notaðar eru eingöngu eða aðallega til fólksflutninga.
- i) Olíu- og gaspípumannvirki (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- j) Vatnsleiðslumannvirki um langan veg.
- k) Mannvirki til að verjast rofi á strandlengjum og mannvirki við haf sem geta breytt strandlengju, til dæmis með stíflugörðum, brimbrjótum, hafnargörðum og öðrum varnarmannvirkjum gegn ágangi sjávar, þó ekki viðhald og endurbygging slíkra mannvirkja.
- l) Vinnsla grunnvatns og tilflutningur grunnvatns sem ekki er í I. viðauka.
- m) Mannvirki til að færa vatnslindir milli vatnasvæða áa sem ekki eru í I. viðauka.

11. Aðrar framkvæmdir

- a) Varanlegar kappaksturs- og reynsluakstursbrautir fyrir vélknúin ökutæki.
- b) Stöðvar til úrgangslausunar (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- c) Vatnshreinsistöðvar (framkvæmdir sem falla ekki undir I. viðauka).
- d) Geymslustaðir fyrir seyru.
- e) Geymsla brotajárns, einnig aflóga ökutækja.
- f) Prófunarbekkir fyrir vélar, hverfla eða hvarfrými.
- g) Stöðvar sem framleiða steinullartrefjar.
- h) Stöðvar til að endurvinna sprengiefni eða eyða því.
- i) Sláturhús.

12. Ferðalög og tómstundir

- a) Skíðabrekkur, skíðalyftur og kláfar og skyldar framkvæmdir.
- b) Smábátahafnir.
- c) Orlofshverfi og hótelpyrpingar utan þéttbýlissvæða og framkvæmdir sem tengjast þeim.
- d) Varanleg tjaldstæði og hjólhýsastæði.
- e) Skemmtigarðar.

13. — Allar breytingar eða viðbætur við framkvæmdir í I. eða II. viðauka sem hafa þegar verið leyfðar, framkvæmdar eða eru í framkvæmd og kunna að hafa veruleg skaðleg áhrif á umhverfið.
- Framkvæmdir í I. viðauka sem ráðist er í eingöngu eða aðallega til að þróa og prófa nýjar aðferðir eða vörur en eru ekki notaðar lengur en í tvö ár.

*III. VIÐAUKI***VALVIÐMIÐANIR SEM UM GETUR Í 3. MGR. 4. GR.****1. Eiginleikar framkvæmda**

Athuga þarf eiginleika framkvæmda einkum með tilliti til:

- umfangs framkvæmdanna,
- samlagningaráhrifa við aðrar framkvæmdir,
- nýtingar náttúruauðlinda,
- framleiðslu úrgangs,
- mengunar og ónæðis,
- slysaþættu, einkum með tilliti til efna eða tækni sem notuð er.

2. Staðsetning framkvæmda

Athuga þarf hversu viðkvæmt umhverfi þeirra landsvæða er, sem líklegt er að framkvæmdir hafi áhrif á, einkum með tilliti til:

- landnýtingar sem fyrir er,
- hlutfallslegrar nægtar, gæða og endurnýjunargetu náttúruauðlinda á svæðinu,
- mótstöðuafli náttúrulega umhverfisins, með sérstöku tilliti til eftirtalinnna svæða:
 - a) votlendissvæða,
 - b) strandsvæða,
 - c) fjall- og skóglendis,
 - d) friðlanda og þjóðgarða,
 - e) svæða sem eru skráð eða friðuð samkvæmt lögum aðildarríkja; sérstakra verndarsvæða sem aðildarríkin tilgreina samkvæmt tilskipun 79/409/EBE og 92/43/EBE,
 - f) svæða þar sem þegar hefur verið farið fram úr umhverfisgæðastöðlum sem kveðið er á um í bandalagslöggjöf,
 - g) þéttbýlissvæða,
 - h) staða sem hafa sögulegt, menningarlegt eða fornleifafræðilegt gildi.

3. Eiginleikar hugsanlegra áhrifa

Athuga þarf hugsanleg veruleg áhrif framkvæmda í tengslum við viðmiðanirnar í 1. og 2. lið hér að framan, einkum með tilliti til:

- umfangs áhrifanna (landsvæðis og fjölda fólks sem verður fyrir áhrifum),
- áhrifa yfir landamæri,
- vægis og víxlverkunar áhrifanna,
- hversu líkleg áhrifin eru,
- hve lengi áhrifin vara, tíðni þeirra og hvort þau eru afturkallanleg.

*IV. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR SEM UM GETUR Í 1. MGR. 5. GR.**

1. Lýsing á framkvæmdunum, hér er einkum átt við:
 - lýsingu á ytri eiginleikum framkvæmdanna í heild og landrýmisþörfum meðan á byggingu og rekstri standur,
 - lýsingu á helstu eiginleikum framleiðsluferla, til dæmis eðli og magni þeirra hráefna sem notuð eru,
 - áætlun, eftir gerð og magni, um efnaleifar og útblástur (mengun vatns, lofts og jarðvegs, hávaða, titring, ljós, hita, geislun o.s.frv.).
2. Yfirlit um helstu valkosti sem byggingaraðili hefur kannað og ábending um helstu ástæður fyrir valinu, að teknu tilliti til umhverfisáhrifa.
3. Lýsing á þeim umhverfisþáttum sem líklegt er að verði fyrir verulegum áhrifum af fyrirhuguðum framkvæmdum, einkum byggð, dýralífi, jurtalífi, jarðvegi, vatni, lofti, loftslagsþáttum, eignum, þar með töldum byggingarsögulegum og fornleifafræðilegum minjum, landslagi og hvernig samspili fyrrgreindra þátta er háttáð.
4. Lýsing⁽¹⁾ á líklegum verulegum áhrifum fyrirhugaðra framkvæmda á umhverfið vegna:
 - tilurðar framkvæmdanna,
 - nýtingar náttúruauðlinda,
 - útblásturs mengunarvalda, ónæðis og úrgangslösuunar,og lýsing byggingaraðila á aðferðum sem notaðar eru til að segja fyrir um áhrif á umhverfið.
5. Lýsing á ráðstöfunum sem fyrirhugað er að gera til að koma í veg fyrir, draga úr og, ef hægt er, vega á móti alvarlegri umhverfisröskun.
6. Almennt yfirlit um upplýsingarnar sem eru veittar um ofantalin atriði.
7. Visbending um þá erfiðleika (tæknilega annmarka eða skort á verkunnáttu) sem framkvæmdaraðili hefur staðið frammi fyrir við söfnun upplýsinganna sem krafist er.

⁽¹⁾ Lýsingin skal ná til beinna áhrifa framkvæmdanna, svo og óbeinna áhrifa, annars stigs áhrifa, samlagningaráhrifa, skammtíma- meðaltíma- og langtímaáhrifa, varanlegra og tímabundinna, jákvæðra og neikvæðra.“